No. 1580 Zaterdag 11 April 1914. 31ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER: B. L. BOGAERS

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Paschen.

Het al overtreffende wonder van den eersten Paaschmorgen belicht door de eeuwen heen het nieuwe Paaschfeest, dat wij vieren gaan.

De luister van die verheven almachts-daad, waardoor Christus uit eigen kracht opstond van den doode, verloor, trots negentien eeuwen wereldgeschiedenis, nog niet aan schittering; en weer stemt Zijne Kerk, de altijd jeugdige, den blijden jubelzang aan, het oude „Alleluja", weer tooit Zij zich in haar schoonste bruidskleed, de vrij-gekochte, om er haren Bruidegom mede te gemoet te ijlen.

Paschen is het feest der vreugde bij uitnemendheid; niet alleen omdat Christus door de glorieuse opstanding uit Zijn graf dood en hel verwon en de kroon zette op Zijn verlossingswerk, maar zeer bijzonderlijk ook om deze reden, dat het feit der verrijzenis het groote keerpunt mag heeten in de geschiedenis, het allesbeslissende bewijs voor Zijne godheid en daarmee voor den goddelijken oorsprong Zijner Kerk.

In het koesterend licht van dit wonderfeit is de jonge Kerk van Christus uitgegroeid tot aan de uiteinden der aarde. Die verrijzenis vormt tot op den dag van heden den hoeksteen van het gebouw der Christelijke leer, den rotsgrond voor ons geloof.

Het Paaschfeest der oude wet was de gedachtenisviering van den uittocht uit Egypte door het Joodsche volk, en van den aanvang van een nieuw zelfstandig volksbestaan.

Maar uit veel banger een slavernij dan die der Pharao's heeft Christus ons vrijgemaakt, en Zijne opstanding was de dageraad van een nieuw leven voor de menschheid, die den weg naar het beloofde land voor zich geëffend zag, starend naar het licht van den Paaschmorgen als de Israëlieten naar de vuurwolk in de woestijn.

Dit is de beteekenis van ons Paaschfeest.

Dit is de reden der blijde Alleluja's die langs de gewelven onzer kerkgebouwen jubelen, en hun weerklank vinden in de harten dergenen, die in den verrezen Heiland gelooven.

***

Niet voor allen toch is Christus de Verrijzenis en het Leven.

Daar zijn er, die, hardnekkig als de Joodsche overheden, het klare feit der verrijzenis loochenen durven; die niet zien willen, wat voor elk onbeneveld oog zichtbaar is; die als de Romeinsche wachten aan het H. Graf voor de waarheid op de vlucht gaan.

Daar zijn anderen, wier blik onklaar geworden is door de uitstrooisels van Christus' vijanden, verzinselen even doorzichtig als de uitvlucht der Phariseeën, die het in hun verlegenheid wilden doen voorkomen, alsof de leerlingen van Jesus Zijn lichaam heimelijk hadden weggenomen.

Voor dezulken, slachtoffers van een waanwijzen tijdgeest, dien zij blindelings volgen, is Christus werkelijk weggenomen. Door eigenwaan en de valsche wetenschap der wereld verblind, wordt hun oog verhinderd te schouwen in het heerlijk licht van den Paaschmorgen.

't Zijn de menschen, die, van allen godsdienst vervreemd, aan dezen jubeldag slechts een legendarische beteekenis hechten, hem beschouwen als een symbool der herlevende natuur, en die, onbewust hechtend aan vrome overlevering, nog spreken van „opstanding" en „verrijzenis", maar in die woorden geen andere dan een bloot-natuurlijke beteekenis leggen.

***

Voor ons, Katholieken, heeft het Alleluja een geheel verschillenden klank.

Het beteekent voor ons niet de juichkreet der natuur bij het ontluiken eener nieuwe lente, — 't is een jubel-lied van voornamer compositie en van dieper zin.

Niet rondom ons heen, maar in ons, in ons intieme leven, moet een nieuwe lente opbloeien, door de albelevende stralen van dit heerlijk wonder-feit gewekt. Wij hebben er behoefte aan, ons wereldsch en koud hart telkens weer te koesteren in het geloofs-licht der Verrijzenis; en den „rechten geest in ons binnenste te vernieuwen", gelijk wij met de Kerk in haren smeekzang „Miserere" zoo vaak gedurende den vastentijd hebben gebeden.

Niet in de wisseling van kleederen voor ons lichaam bij het aanbreken van een nieuw mode-seizoen gaat ons Paaschlied op, maar in het aantrekken van den nieuwen mensch, gelijk Sint Paulus het uitdrukte: in de weer opheffing van ons zieleleven, door de dingen dezer aarde altijd maar ter neer gedrukt; in de verlevendiging van ons geloof bij de meditatie van het almacht-feit der Verrijzenis; in de verwarming van ons hart vooral door de nauwere aanraking met den verrezen Godmensch.

Zoo vindt de viering van ons Paschen haar hoogtepunt in de nuttiging van den Paaschmaaltijd bij uitnemendheid, van het Paaschlam, geslachtofferd om onze ongerechtigheid weg te nemen, en den engel des doods van ons af te weren.

En niet het gestrenge voorschrift der Kerk nope ons daartoe; deze geest van lafheid en halfheid zij verre van ons. Maar als vrije menschen, die zich vrijwillig buigen onder het zoete juk van Christus, moeten wij ons geven aan den Overwinnaar van dood en hel, den Redder onzer zielen, van Wien alleen het ware leven uitgaat.

Het is in dezen echt-Katholieken geest, dat wij onzen lezeressen en lezers van harte toewenschen een

Zalig Paaschfeest.

De Nieuwe Begrooting in den Kolonialen Raad.

Voorloopig Verslag.

Algemeene beschouwingen.

Van de gelegenheid om vóór het eigenlijke onderzoek der begrooting eenige onderwerpen van algemeene strekking ter sprake te brengen, werd door verscheidene leden gebruik gemaakt.

Men meende andermaal te moeten klagen over *onvoldoende en onvolledige toelichtingen* bij de ontwerpen, die den Kolonialen Raad worden aangeboden. O. a. werd gewezen op de Memorie van Toelichting van het ontwerp tot aanvulling der Verordening regelende de uitoefening der artsenijmengkunst (no. 14.1913-14). Ook meende men zeker te weten, dat aan de districtmeesters op Curaçao in den laatsten tijd genot van vrije woning is gegeven. Wanneer dit inderdaad zoo is, had mededeeling daarvan niet mogen ontbreken in de toelichting ter juiste beoordeeling van de thans voor deze ambtenaren voorgestelde traktementsverhooging. In dezen geest is ook op te vatten de aanmerking in het desbetreffend Voorloopig Verslag gemaakt op de toelichting van bovenstaande Ontwerpverordening. Meenden eenige leden van den Raad, dat de daar gebruikte uitdrukking in te scherpe bewoordingen het oordeel der Afdeelingen weergeeft, algemeen stelde men er prijs op te verklaren, dat dit de bedoeling van den Raad niet is geweest.

Er waren leden, die het afkeurden, dat in den laatsten tijd meer dan eens in toelichtingen van onderwerpen gerept werd *van het oordeel van den Minister van Koloniën*. Zij meenden, dat hieruit zou kunnen worden gelezen, dat de zaak, waarom het gaat, eigenlijk van te voren reeds beklonken is. De Minister moet naar buiten niet anders optreden, dan als de man, die bij verschil van meening tusschen Gouverneur en Raad beslist.

Enkele leden stelden belang in de meening van het Bestuur over een door den heer J. H. J. Hamelberg in de Nieuwe Rotterdamsche Courant geopperd denkbeeld van decentralisatie om eene reeks minder ingrijpende bevoegdheden van den Gouverneur bij verschillende departements-chefs te brengen.

Gevraagd werd of al dan niet voortgang zou gemaakt worden met de voorgenomen *verplaatsing van de pachters van Gouvernementsgronden* tot buiten de nabijheid der groote plantages, waarvoor bij suppletoire begrooting 1913 aan de Staten-Generaal gelden zijn aangevraagd, die genoteerd zijn. Wat is er in deze reeds gedaan en wat denkt het Bestuur verder te doen? In het 4de en 5de district is, nadat vele pachters, die bij gebreke van goeden pachtgrond toch op de plantages moeten gaan werken, verzoend waren met het denkbeeld van verhuizing, rondverteld, dat niemand tegen zijn zin zou verplaatst worden. Zelfs zijn pachters nieuwe huisjes gaan bouwen. Men wenschte te weten, waarom dit niet belet is, en oordeelde, dat een verplaatsing niet van den *zin* der betrokkenen moest worden afhankelijk gesteld. Zijn hangende deze zaak nog nieuwe grondjes in huur uitgegeven?

Evenwel achtte men eene overhaaste verplaatsing niet wenschelijk, en met name voor het 2e. en 3e. District, waar geen veeteelt is, en de pachters goede bouwgronden hebben, werd overleg met den raad aanbevolen. In het 4e. District is een complex van gouvernementsgrondjes (misschien zijn er meer) waar geen put is. Natuurlijk komen de pachters dezer gronden op de plantages water halen voor zich en voor hun vee. Deze gronden achtte men het eerst voor ontruiming aangewezen. Enkele leden hadden bezwaar tegen een algeheele ontruiming van Westpunt. Zij hadden vernomen, dat aan menschen, die 30, 40 jaren daar gewoond hebben, een bevel tot verhuizing is gegeven, en betreurden dit te meer, waar deze personen van de vischvangst leven. Andere leden zagen in dezen maatregel eene uitvoering van de ook door den Raad goedgekeurde plannen, en vonden daarin niets onbillijks, al achtte men Westpunt nu niet in de eerste plaats voor ontruiming in aanmerking komende. Er werd aan herinnerd, dat het Bestuur indertijd op de wenschelijkheid van aankoop van eene voor de vischvangst gunstig gelegen plantage opmerkzaam is gemaakt.

Gedeeltelijk terugkomende op de verleden jaar bepleitte noodzakelijkheid van een herziene uitgave der publicatiebladen, werd de wenschelijkheid betoogd van *een nieuwe uitgave van veelvuldig voorkomende verordeningen* enz. die thans niet meer te krijgen zijn. Men was van oordeel, dat het den Raad destijds kenbaar gemaakt bezwaar van den Minister van Koloniën zich daartegen niet verzet, voor zoover eene dergelijke uitgave niet zou meebrengen eene beslissing in moeilijkheden van feitelijken of van juridischen aard omtrent de rechtskracht der verordening.

In overweging werd gegeven eene officieele aanvulling van den tot 1904 loopenden *klapper der publicatiebladen* uit te geven.

In dit verband werd medegedeeld, dat de *Curaçaosche wetboeken* zijn uitverkocht, en werd verzocht in den hierdoor ontstanen nood te voorzien. Met het oog op de aanstaande vervanging der wetboeken van strafrecht en van strafvordering werden ook van de andere wetboeken afzonderlijke uitgaven in overweging gegeven.

Gevraagd werd waarom nog altijd niet *algemeene traktementsverhooging*, in de laatste jaren herhaaldelijk toegezegd, haar beslag heeft gekregen.

NAAR HET GELUK.

(*Uit het leven van een bekeerling*).

XLII. Monte-Carlo (Monaco)

Vervolg.

Gelijk te Berlijn de laatste paardentram, de lorrenwagen genoemd wordt: zoo heet men te Nizza den laatsten trein, die omstreeks middernacht de bezoekers huiswaarts voert, *Le train des Décavés*, de trein der geplunderden. Allen hebben verloren, en klagen over hun pech, maar hopen al weer op den volgenden dag.

Hoe is het mogelijk, dat allen verliezen?

Wel, daar een deel der spelers op „zwart" zet, en de anderen op „rood," is het toch duidelijk, dat „zwart" gewonnen heeft, wat „rood" heeft verloren.

Neen, zoo gaat het niet.

Rood en zwart hebben elkander opgewogen, maar „nul" heeft van beide partijen het geld afgenomen.

Oogenblikkelijk wint hij, die toevallig *Ecart* vóór zich heeft, maar daar kan natuurlijk niemand op rekenen, vooral niet omdat „nul" al weder het *Ecart* voor de bank verlengt en voor den speler verkort.... met een enkel woord: „Nul" sleept alles in de wacht.

En toch ligt het onoverwinnelijke der bank volstrekt niet in het „nul" of „overspelen," maar in het *Ecart*.

Onder *Ecart* verstaat men het langere uitblijven van een kleur. Die kansen zijn zoo onbegrensd, dat ook het grootste kapitaal niet in staat is het er tegen uit te houden. Dat de bank zelf altijd winnen moet, bewijzen de Leiders van het spel, de Professoren en Croupiers overduidelijk, daar het niemand hunner zal invallen zelf te gaan spelen. Duizende scherpe denkers van alle nationaliteiten hebben alles uitgedacht om de bank voor goed te laten springen, maar niemand heeft iets kunnen vinden.

Betreden we nu de speelzaal, op koninklijke wijze gemeubeld, met hare lange Roulette- et Trente et Quarante-tafels. Het is 10 minuut voor elven.

De voornaamste spelers komen binnen en overtuigen zich, of hunne plaatsen gereserveerd zijn; anderen zijn hier en daar druk bezig hunne berekeningen te maken. Zij bedenken nog eens een nieuwe combinatie waarop zij nog iets wagen willen. De Spelprofessoren wachten op de nieuwelingen om hun systeem aan te prijzen, volgens welk men zeker winnen moet.

De vleugeldeuren worden plechtig geopend. Bedienden met veel galon op hun rokken en broeken begeleiden de dienstdoende Croupiers en Directeuren, die de Kas binnenbrengen. Er is 120.000 Francs in de bank; en met veel vertoon wordt deze som op iedere tafel uitgeteld. Dat is de dagelijksche inzet der bank, waar naar de spelers met flonkerende blikken opzien.

Menigeen hoopt een gedeelte van die geldmassa in zijn portefeuille te mogen steken.

De administratie beschikt over onuitputtelijke fondsen, zij legt echter steeds maar deze betrekkelijk geringe som uit om den spelers het genoegen te verschaffen van tijd tot tijd de bank te laten springen. Dit springen van de bank is voor de speculanten een zeer welkom iets, daar het den moed der spelers verlevendigt. Onmiddelijk wordt het dan ook in de Bladen gepubliceerd en zoo trekt het nieuwe spelers.

Maar dat springen is eigenlijk heelemaal in de lucht. Zonder een oogenblik oponthoud wordt een nieuwe som van 120.000 francs gedeponeerd, waarmee het verlorene al heel spoedig is teruggewonnen.

De spelers gaan zitten, en achter hen verdringt zich een dicht samengepakte menigte, die al staande meespeelt. Precies op klokslag van elf rolt het eerste kogeltje over de speeltafel, en de kamp is geopend. De conversatie stopt opeens, er heerscht ademlooze stilte. Men hoort slechts het eentonig getik van het kogeltje en het telkens herhaalde: „*Faites votre jeu, Messieurs! — Rien ne va plus!*" Men leest op de verschillende aangezichten alle mogelijke uitdrukkingen, van den blijden jubel, tot de wanhopige godslastering. Hier een Groot Sinjeur, die met voorname onverschilligheid een goudstuk zet; dáár een jonge, frissche vrouw in haar wittebroodsweken, die van manlief 10 Napoléons gekregen heeft om te verspelen — maar, zij wint — in de wittebroodsweken lacht iemand alles toe —. Zij schaamt zich hare vreugde zoo kinderlijk getoond te hebben; zij durft haar oogen niet meer op hare meespelers te vestigen, maar hoogrood richt zij in overmaat van geluk een blik op haar man.

Links zit een bleeke, heftig bewogen heer, met den wanhoop der vertwijfeling strijdt hij op dood en leven.

Diep onder schulden gebukt kwam hij hier aan, met zeer veel moeite had hij wat geld bijeen gekregen en wil nu nog een laatste poging tot redding wagen bij de bank. Hij is gekomen met het vaste besluit zichzelf van het leven te berooven, als dit laatste pogen mislukt. Ernstig, berekenend, doet hij zijn zetten; doch hoe hij ook zet, hij verliest, verliest den eenen zet na den anderen. Met sidderende hand rukt hij zijn portefeuille los en werpt het laatste overschot van zijn geheele bezit op de tafel,— en hij verliest. De Croupier harkt al de verloren zetten naar zich toe. Wat maakt het hem uit, dat er bloed kleeft aan dat geld, dat er een menschenleven aanhangt, dat misschien een menschenziel er voor eeuwig door verdoemd wordt!

De bleeke heer staat wezenloos op en verwijdert zich. Men let er niet op; men heeft genoeg met zichzelf te stellen. Slechts één menschenvriend ziet hem medelijdend na en gevoelt reeds, wat er geschieden gaat.

Toen den volgenden dag zijn kamer gedaan moest worden, vond het kamermeisje hem opgehangen in zijn kleerenkast.

Een ander speelt het hooge spel van het Maximum en zet 12000 Frs. op „rood"...... hij treft toevallig een heele serie...... er komt niets als „rood" uit.

De biljetten van 1000 Francs stapelen zich voor hem op, en goudstapeltje staat naast goudstapeltje, hij kijkt rond met een gezicht, alsof hij dit de natuurlijkste zaak ter wereld vindt. Het publiek wordt dol van pret, want eenieder kiest altijd partij tegen de bank, den gemeenschappelijken vijand.

Tienmaal achter elkander komt er „rood". De bank is gesprongen! Stormachtige vreugde in de geheele zaal! Zwaar beladen staat de winner op en roept zijne vrienden toe: „Ik heb eerst verstand van spelen".

In triomf wordt hem uitgeleide gedaan. Die man is van dit oogenblik absoluut zeker de grootste sommen van de bank te kunnen winnen.

Wordt vervolgd.

Wel wordt nu weer voor verscheidene ambtenaren verhooging voorgesteld, maar nog blijven er genoeg over, hoogere en lagere ambtenaren, waaromtrent nog geen voorstellen zijn gedaan. Bij de artikelen worden enkelen uitdrukkelijk aangewezen, n.l. de cipier der gevangenissen, de inspecteur der belastingen, de koloniale ontvanger en andere belastingambtenaren, de brievenbestellers, de havenmeester en de loodsen, de stadsgeneesheer en de armendokters. Gaarne zou men ingelicht willen worden omtrent de verdere plannen van het Bestuur ter dezer zake. Eenige leden wilden liever van een algemeene traktements*herziening* spreken, in het midden latende of deze herziening in alle gevallen tot *verhooging* zou moeten leiden.

Een lid stelde de vraag of en in hoeverre de Gouverneur bevoegd is, de ambtenaren over de geheele Kolonie te detacheeren, desnoods tegen hunne wenschen.

Over het *rechtswezen* en over de *rechtsbedeeling* werden de volgende opmerkingen gemaakt.

Men wees op de *uiterst beperkte ruimte, waarover het Hof van Justitie beschikt.* Een raadkamer ontbreekt. De Kamer van den president, thans daarvoor tevens gebruikt, doet bovendien dienst als bewaarplaats der omvangrijke bibliotheek, die, behalve door de leden van de rechterlijke macht, ook gaarne door de praktizijns en door verschillende hoofdambtenaren wil geraadpleegd wezen. Praktizijns, getuigen en boden zijn in één lokaal gehuisvest. De Rechtercommissaris voor strafzaken voert zijne instructies in de zittingzaal van het kantongerecht of in die van het Hof. Uitbreiding der beschikbare ruimte met twee of drie vertrekken wordt noodzakelijk geacht.

De rechterlijke organisatie is voor onze niet groote Kolonie op veel te verheven en uitgebreiden voet ingericht. En moeilijk kan gezegd worden, dat eene onberispelijke rechtsbedeeling daarbij verkregen is. Integendeel, vooral op de bovenwindsche eilanden is de toestand ergerlijk. Is het Bestuur bereid daartegen doeltreffende maatregelen te nemen? Door samentrekking in een of meer personen van wat thans over velen is verdeeld kan met minder — althans zonder veel meer — kosten een dragelijke toestand in het leven worden geroepen. Daarbij vervalle het Engelsch als officieële rechtstaal op St. Martin, Saba en St. Eustatius.

Zal een algeheele reorganisatie, hoe dringend noodig ook, nog wel eenigen tijd op zich laten wachten, reeds nu kan iets gedaan worden, om de meest noodige verbetering aan te brengen. Men verhooge de traktementen en stelle speciale eischen aan ambtenaren, die met functies bij de rechterlijke macht belast worden.

Ernstige klachten zijn vernomen over de vertaling van de proces-stukken der bovenwindsche eilanden. De daarmede belaste persoon beschikt blijkbaar niet over eenige vakkennis, terwijl zijne kennis van het Engelsch maar matig is en die van het Nederlandsch geheel onvoldoende. Niet vergeten mag worden, dat in appèl slechts op de vertaling mag gelet worden, zoodat de belangen van partijen afhankelijk zijn van eene behoorlijke vertaling.

Men verzocht te mogen worden ingelicht over eenige onderwerpen, de *politie* rakende. Men achtte de voor eenige jaren begonnen reorganisatieproef reeds nu, vóór hare voltooiïng, mislukt, en meende dat goeddeels te moeten wijten aan het systeem, dat aan de bij de politie geplaatste militairen twee chefs geeft. Is het Bestuur tevreden over de voorloopige resultaten der reorganisatie? En wordt nog steeds uitgezien naar eenen officier als hoofd der bij de politie geplaatste militairen?

Welke is de verhouding van den soldaat-politieagent tot zijne militaire meerderen buiten het corps? Moet hij, in politie-dienst zijnde, van hen bevelen aannemen en opvolgen?

Men vroeg, waarom destijds niet vervolgd is de militaire politie-agent, die in een club aan de Overzijde op Curaçao binnengedrongen is, en daar volgens courantenbericht leelijk huis gehouden moet hebben. Wanneer het waar is, dat een dergelijke vervolging alleen staat ter beoordeeling van den Commandant van het garnizoen, achtte men dit een zeer verkeerde toestand. Eenige leden drongen aan op eene betere voorziening in de havenpolitie.

Ernstige klachten zijn vernomen over het hoofd der politie op Sint Martin. Herhaaldelijk moet deze ambtenaar in hooge mate onoordeelkundig en met overschrijding zijner bevoegdheid zijn opgetreden. Een speciaal geval werd opgenoemd. Hij zou n. l. van eene vervolging wegens meineed hebben willen afzien, wanneer de zoon van den persoon, door hem van dit misdrijf verdacht en die zich op het Fransche gedeelte van het eiland bevond, hem, officier van justitie, schriftelijk verontschuldigingen wilde aanbieden. Ook de houding van den gezaghebber zou in dit geval veel te wenschen hebben overgelaten. Men vroeg, wat het Bestuur daarvan bekend is, en of deze officier van justitie op de verantwoordelijke post wel kan worden gehandhaafd.

Ook werd gevraagd naar het op 31 Augustus op Sint Martin voorgevallene.

In sommige gevallen werd twijfel geopperd aan de activiteit der politie. Zoo zou een ernstig geval van dierenmishandeling, ofschoon er politie bij tegenwoordig geweest was, eerst vervolgd zijn na klacht van eene ingezetene. Van algemeene bekendheid is het, dat automobielen veel te hard rijden, en dikwijls bij hoeken en bochten, soms zonder signalen te geven, met onverminderde vaart doorrijden. Erkend moet, dat het constateeren van dergelijke overtredingen niet gemakkelijk is, maar ongetwijfeld zal bij de opleiding der politiedienaren toch ook daarin onderricht gegeven worden. Nooit verneemt men ook iets van vervolgingen wegens het houden van honden zonder belastingpenning. Wel had men klachten vernomen over de onmenschelijke wijze, waarop deze beesten zouden worden afgemaakt. Zoo was geklaagd over het nog levend begraven van honden, en zelfs wist men te verhalen van een geval, dat een ten deele afgemaakt beest nog bij zijnen baas teruggekomen was.

Uit paedagogisch oogpunt werd aangedrongen op verplaatsing der slachterij van achter de Hendrikschool en op streng politie-toezicht op noodelooze wreedheden vóór en bij het slachten.

Onderwijs. Men meende te weten, dat nog altijd niet voorzien is in eene geruimen tijd reeds bestaande vacature voor onderwijzer. Is het Bestuur ook bekend waarom in Nederland, ondanks herhaalde oproepingen, geen of bijna geen bevoegde krachten te vinden zijn?

Het bijzonder groot percentage gezakten bij de verschillende examens had de aandacht getrokken. Men drong er op aan, dat, waar de eischen toch al niet zeer hoog zijn, er vooral ernst zou gemaakt worden met het wegen der kundigheden van de candidaten. Enkele leden hadden er ernstig bezwaar tegen, dat vrouwelijke candidaten buiten de gewone examenlokalen, met name in Roomsch-Katholieke gestichten en inrichtingen geëxamineerd worden. De candidaten behooren tot de examencommissie te komen, niet de examencommissie naar de candidaten te gaan. Ook werd bezwaar gemaakt tegen de tijdstippen, waarop de examens worden afgenomen. Zooals de Commissie die thans gewoonlijk kiest, moet noodzakelijk de gewone gang van het onderwijs er schade bij lijden, doordat daaraan een gedeelte van het personeel onttrokken wordt. In overweging werd gegeven voor de examens alleen Zaterdagen te bestemmen, en nog beter zou het zijn daarvoor de vacanties te houden. Men meende dat de leden der examencommissies aanspraak hebben op schadeloosstelling.

Een lid wilde eene vergoeding geven voor allen arbeid van wetenschappelijke en technische commissies.

Verscheidene leden wenschten, dat op meer plaatsen in de stad *postzegels* e. a. verkrijgbaar zouden worden gesteld.

Gevraagd werd om de instelling van postzegels van ½ ct. en van 20 ct. Waarom zijn de postzegels van 1 ct. niet gegomd? Ook werd gevraagd om de mogelijkheid van verzending van *brieven met aangegeven waarde* in het leven te roepen.

Vooral uit volksopvoedkundig oogpunt werd er op aangedrongen, dat de voorwaarden voor belegging van gelden op de *Koloniale Spaarbank*, wat de bedragen en de termijnen voor renteberekening betreft, ruimer gesteld worden.

Een lid verzocht, om, als er in de *Protestantsche kerk avonddienst* is, de muziek niet vóór kwart over achten te laten beginnen, daar de kerkgangers daarvan hinder ondervinden.

Men zou gaarne vernemen of er reeds eene beslissing is genomen aangaande de voorgenomen *heffing van havenrechten.*

Wat de *havenverbetering* betreft, sprak men het vertrouwen uit, dat de onderzoekingen van den heer Kraus de voltooiing der plannen met bekwamen spoed zouden bevorderen.

Aangedrongen werd op uitzending van den *zandzuiger naar Aruba*, waar tengevolge van verzanding reeds kleine schepen niet meer kunnen binnenkomen.

Het had de aandacht getrokken dat voor de *katoencultuur op St. Martin* geen crediet is aangevraagd. Men vroeg: waarom niet?

Eenige leden uitten hunne teleurstelling over de — zij het tijdelijke — verdwijning van het *Stationschip*, vooral uit een oogpunt van defensie. Een lid pleitte voor een klein schip, een torpedojager, en een sterk garnizoen.

Verscheidene leden opperden ernstige bezwaren tegen de wijze, waarop de uitreiking van *bewijzen van onvermogen* geschiedt. Blijkbaar gaat daaraan niet altijd een deugdelijk onderzoek vooraf. Een treffend geval werd medegedeeld van iemand, die op een bewijs van onvermogen bij den dokter een recept voor een bril kwam halen. Den volgenden dag kwam de patient met een gouden bril terug.

Men juichte het toe, dat voor de *visscherij* geen gelden werden aangevraagd.

Wordt vervolgd.

Heeft Curaçao een toekomst?

Twee eilanden in de Caraïbische zee trekken in deze dagen de aandacht door de mogelijkheid van hun wederopbloei tengevolge van de opening van het Panama-Kanaal. Het zijn de Deensche kolonie St. Thomas en de Hollandsche kolonie Curaçao. Beiden zijn verarmde eilanden. Zij hebben op economisch gebied hun tijd gehad. Vroeger, toen het scheepvaartverkeer nog niet de vlucht had genomen van nu, toen de schepen nog niet in tal van havens de hulpmiddelen vonden, noodig voor een snelle en zekere vaart, toen ook het overladen van grootere schepen op tal van kleinere tot enkele goede havens was beperkt, hadden deze koloniën hun bloeitijd. Thans ziet men daar de bronnen van inkomst tot slechts enkele producten beperkt. Want de invoer van artikelen uit omliggende landen met vele kleinere vaartuigen, aangevoerd ter ruiling met de goederen, die de grootexporteurs naar hier zonden, bestaat sinds lang niet meer. Er waren Joodsche bankiers gevestigd, die voor den wisselhandel zorgden en de koopwaren beleenden. Nu echter tegenwoordig bijna elke plaats eigen stoomvaart en telegraafverbindingen heeft, is daardoor ook de bestaanreden van de bankiershuizen verminderd. St. Thomas is spoediger dan Curaçao tot verval gekomen, want onze kolonie had in Santo Domingo, Columbia en Venezuela nog altijd goede afzetgebieden. De gunstige ligging in den passaatwind, als waarborg voor een veiliger verkeer tusschen de kusten, droeg hiertoe bij. De afstammelingen der Hollandsche zeehelden onderhielden — en onderhouden nog — met hunne uitstekende zeilschepen het verkeer met de ondiepe kusthavens. Voorts behield Curaçao nog langen tijd een groot getal handelaars en kooplieden, wier energie en durfkracht door het lange tropenleven niet was gebroken. Intusschen was het eiland ook een toevluchtsoord voor allerlei soorten politieke vluchtelingen. En dit heeft tot haar ongeluk bijgedragen. Want het heeft, zooals bekend is, destijds de groote woede opgewekt van den toenmaligen President Castro, die dan ook alles, wat hij slechts kon, gedaan heeft, om Curaçao te benadeelen. In Venezuela, ongeveer tegenover Curaçao, ligt Maracaibo, een beduidende Venezolaansche stad; waar slechts schepen van hoogstens 11 voet diepgang kunnen haar bereiken. Voor deze stad was Curaçao in werkelijkheid de haven. Toen nu plotseling het overladen van goederen in vreemde havens door Castro werd verboden, kreeg Curaçao den nekslag. De verschillende nog niet opgeloste conflicten tusschen Venezuela en Nederland kunnen wij als bekend veronderstellen. Ook den smokkelhandel — waarmede op Curaçao nog al een aardig duitje werd verdiend — ging Castro tegen, eerstens om Curaçao te treffen, maar ook, omdat hij voor zichzelf wel iets voelde voor deze bron van inkomsten.

Intusschen ziet men in Nederland den toestand van Curaçao dikwijls wel wat te donker in — vooral, wanneer correspondenten uit Curaçao op onbekookte wijze afgeven op de kolonie, en de toestanden daar òf overdrijven, òf onjuist voorstellen. Het is daarom goed, ook eens te weten, hoe men in 't buitenland over Curaçao oordeelt. De kapitein H. Rose zegt in het tijdschrift *Ueberall*, Febr. 1914, ongeveer het volgende: „Niettegenstaande de vele tegenslagen is Curaçao nog steeds het metropool van de Caraïbische Zee gebleven. De winkels en magazijnen zijn er bijne grootsteedsch. Zware zieken komen naar hier, om in het hospitaal operatiën te onder gaan, of in het gezonde klimaat genezing te vinden. Ouders zenden hun kinderen voor de opvoeding naar de scholen op Curaçao. De Europeaan ontvlucht gaarne zijn ellendig dorp om hier weer eens mensch onder de menschen te zijn. Den naam van de zuiverste stad van West-Indië te zijn, houdt Curaçao nog altijd hoog. In de trams in New-York prijkt een afbeelding van Curaçao als reclame voor een zeeppoederfabriek.

De Hollandsche regeering heeft eenige middelen toegestaan om den haveningang te verbreeden. De haven zelf is diep genoeg voor alle schepen. Gelukkig ligt aan het einde van de haven een groot, diep bekken, het Schottegat, waar groote schepen kunnen liggen en draaien, anders zou het bezwaarlijk zijn weer uit de haven te komen, omdat deze zoo smal is. Hier, zoowel als op St. Thomas, zijn geen waterbronnen, men is op regenwater aangewezen. Ongeveer 2000 ton steenkolen liggen op de werven. Orkanen kent men in deze streek niet."

Veel ongunstiger is St. Thomas er aan toe dan Curaçao. Deze kolonie, wier bevolking slechts 1|3 bedraagt van die van Curaçao, gaat dagelijks meer achteruit, hoezeer de Deensche regeering alles in het werk stelt om den wederopbloei te bevorderen. En nu weder is alle hoop gevestigd op de gevolgen, die de opening van het Panama-kanaal kan hebben. Men hoort nu niet minder spreken van de wenschelijkheid voor Denemarken, om deze kolonie te verkoopen. Patriotten in Denemarken hebben zich daar krachtig tegen verzet. Was het alleen nationale trots, of voelden zij, dat St. Thomas aan een grooten wereldverkeersweg zou komen te liggen, en dat die kolonie nog eens een rol zou spelen? Zeker is het, dat er krachtige maatregelen genomen zijn, om bij de opening van het nieuwe Kanaal gereed te zijn om het scheepvaartverkeer tot zich te trekken. Men wilde St. Tomas tot een eerste rangs kolen-, herstellings- en overlaadhaven maken. Een kapitaal van 12 millioen kronen werd volteekend. Men kocht van een Fransche maatschappij een niet meer in gebruik zijnde werf en in de nabijheid daarvan verschillende terreinen van particulieren, tot uitbreiding en verbetering van die werf. Er is voorts een groot kolenstation van de Hamburg-Amerika-lijn (de bevolking leeft uitsluitend van die lijn en een droogdok).

Vergelijkt men nu wat het Nederlandsche gouvernement gedaan heeft om de haven van Curaçao te hebben voorbereid voor de mogelijke nieuwe welvaartsperiode, dan staat zeker het Deensche gouvernement niet achter.

Het is waar, er wordt gezegd men mag niet te veel speculeeren want het is de vraag of de groote schepen de havens van St. Thomas en Curaçao zullen aandoen. Zij zullen die havens aandoen, welke voor hen de grootste voordeelen aanbieden en het is de Unie der Vereenigde Staten, die aan verschillende voorhavens de grootste concurrentie zal aandoen. Zij toch is voornemens aan beide eindpunten van het kanaal alle zoodanige inrichtingen te maken, welke voor de kolen- en levensmiddelen-voorziening, zoomede voor de uitrusting der schepen noodig zijn, terwijl doelmatige kaaiwerken het overladen der schepen zullen bevorderen.

Dit alles moge waar zijn. Maar tot nu toe is nog slechts ten deele een begin van uitvoering aan deze plannen gegeven. En wie zegt, dat bij de te verwachten groote uitbreiding van het wereldverkeer in de Caraïbische Zee uitsluitend de Unie-kanaalhavens het leeuwendeel zullen krijgen. Er is immers overal in de nabuurschap van het kanaal een krachtig streven merkbaar, om met energie de gelegenheid aan te grijpen, die nieuwe welvaart in het vooruitzicht stelt.

Nog dezer dagen hebben de Aardrijkskundige berichten in de pers vermeld, hoe Peru met zijn havens een zeer voorname rol wil gaan spelen in den handel en het verkeer der Zuid-Amerikaansche Westkust, o. a. zijn plannen vastgesteld heeft, om den havenaanleg van de thans reeds zeer moderne haven van Callao, sterk uit te breiden. Vóór die haven ligt het eiland San Lorenzo, alwaar men een vrijhaven wil stichten, terwijl het eiland zelf door een 5 mijlen langen, zeer massieven dam met het vaste land zal verbonden worden en aldus een groote binnenhaven zal gevormd worden, met dokken enz. Voorwaar, geen kleinigheid!

Het systeem „erst wägen, dann wagen" is zeker goed. Maar nu ruimschoots aangetoond kan worden, dat Curaçao, mits het zelf de waarborgen biedt, zal opgenomen worden in de nieuwe verkeerslijnen, mag met grond verwacht worden, dat èn het gouvernement èn het particulier initiatief krachtig zullen arbeiden om de haven van Curaçao te maken tot wat de scheepvaart van haar verwacht.

In de vergadering van 20 Januari j. l. van de Tweede Kamer, waarin o. a. werd behandeld het wetsontwerp tot definitieve vaststelling van de koloniale huishoudelijke begrooting van Curaçao voor 1914 hebben de heeren Scheurer, De Meester, Tydeman, Van Vuuren, Fock en Van Deventer nog eens nadrukkelijk gewezen op het belang van Curaçao, in verband met de opening van het Panama-kanaal. Uiterst sober was het antwoord van den Minister.

Wij besluiten met uit het door den heer van Vuuren gesprokene (blz. 586 kort Verslag No 56) het volgende te citeeren, waardoor de toestand zoo juist en raak wordt geschetst.

„...... Wij hebben nu 1½ jaar gewacht en we zullen nog langer moeten wachten; bij de feiten heeft men zich neer te leggen. Maar ook hier zal later weer gezegd kunnen worden: *Senatu deliberante......* ging Saguntum verloren. Of: het Panama-kanaal geopend zijnde, zocht men overal elders havens en kolenstations en gingen de voordeelen voor Curaçao verloren."

Het Centrum.

RAPPORT.

Ingevolge Gouvernements Beschikking dd. 23 April 1913, No. 360, houdende opdracht om mij naar Europa en New-York te begeven, teneinde mij goed op de hoogte te stellen van wat de handel dáár voor eischen stelt ten opzichte van de hoedenindustrie, alsmede van hetgeen ter verbetering van de industrie in de Kolonie zou kunnen worden gedaan en meerderen afzet voor de Curaçaosche hoeden te vinden, verliet ik op den 28n. April 1913 Curaçao per stoomschip Pérou van de Compagnie Générale Transatlantique.

SANTANDER.

De eerste Europeesche haven die de boot aandeed was Santander in Spanje, welke stad door mij bezocht werd. Ingewonnen inlichtingen en een bezoek aan de voornaamste winkels waren voldoende om de overtuiging bij mij te vestigen, dat er ter plaatse niets te doen viel in de richting van mijne opdracht. Het klimaat van Santander begunstigt het dragen van stroohoeden niet, daar de zomer er zeer kort is.

Den 15n Mei kwamen wij te Pauillac aan, vanwaar ik direct per trein naar Bordeaux vertrok.

BORDEAUX.

Denzelfden dag van aankomst bracht ik een bezoek aan den Nederlandschen Consul, den Heer A. F. E. Möhler, die mij zijne medewerking had toegezegd. Een voorloopig schema van werkzaamheden werd met hem vastgesteld, en reeds den volgenden dag werden verschillende bezoeken door mij afgelegd aan fabrikanten en importeurs van stroohoeden, aan bleekerijen en ververijen. Op al deze bezoeken werd ik door den Consul vergezeld. Overal werden wij met groote gastvrijheid ontvangen en alle gewenschte inlichtingen werden mij met bereidwilligheid verstrekt. Veel viel hier op te merken en te leeren en spoedig kwam ik tot de conclusie, dat Bordeaux in de toekomst eene markt van beteekenis voor onze hoeden zou kunnen worden.

Thans wordt de voornaamste handel in stroohoeden gedreven in Italiaansche, Nederlandsch-Oost-Indische en zoogenaamde Panama hoeden.

De Italiaansche hoeden worden uit één stuk uit in Italië gekweekt stroo gevlochten, en komen uit Florence en omstreken. Zij zien er sierlijk uit, en worden in alle vormen en modellen gevlochten, in tegenstelling met de hoofddeksels uit Nederlandsch Oost-Indië en Zuid-Amerika, die over het algemeen slechts in één vorm worden vervaardigd, zoodat zij zeer veel opgang maken en meer en meer in trek komen. De hoeden worden gebleekt en geplet ingevoerd en de fabrikanten houden zich streng aan de eischen van de afnemers, iets wat niet gedaan wordt door de leveranciers van Nederlandsch-Oost-Indische en Panama hoeden.

Ik vind het niet ondienstig hier te laten volgen op welke wijze de Italiaansche fabrikanten werken.

Deze fabrikanten hebben ter plaatse een agent, meestal iemand uit Italië afkomstig, die na eenige jaren in eene hoedenfabriek werkzaam te zijn geweest en in het vak te zijn opgeleid, zich te Bordeaux is gaan vestigen om aldaar in de hoedenindustrie een beter bestaan te vinden.

Deze agent ontvangt de hoeden in consignatie, voor zoover hij het artikel noodig heeft voor den geregelden dagelijkschen verkoop aan modisten, particulieren en kleine wederverkoopers en geniet 10% commissie.

De groothandel geschiedt weer anders.

De agent ontvangt tegen eind Augustus de model-hoeden, bezoekt dan de afnemers in het groot, aan wie hij zooveel afgeeft als zij noodig hebben voor de monsterverza-

melingen van hunne reizigers. De verkoop begint in November. De ingekomen orders worden aan den agent ter hand gesteld, die ze naar Italië doorzendt en reeds in Januari wordt een begin gemaakt met de levering.

Alhoewel de hoedenindustrie in zeer hooge mate aan de grillen van de mode onderworpen is, blijven toch enkele modellen steeds gewild. Dit zijn meisjes- en dameshoeden in de prijzen van 3.45 tot 7.95 francs per stuk. De prijzen variëeren natuurlijk naar gelang van de fijnheid van vlechtwerk.

Eenige monsters van bovengenoemde hoeden zijn door mij medegenomen en zullen als model moeten dienen tot het maken van houten vormen ten dienste van onze industrie. Bekendheid aan deze vormen zal door mij worden gegeven, zoowel aan geinteresseerden in den hoedenhandel, als aan de vlechtsters en zullen de verschillende cursussen van deze modellen moeten worden voorzien.

Door mij werd opgemerkt, dat eene vlugge uitvoering der bestellingen een voornaam vereischte is, daar de strohoed een seizoenartikel is.

De hoeveelheid hoeden uit Nederlandsch Oost-Indië ingevoerd, is niet onbelangrijk. In tegenstelling met het product uit Italië, wordt het artikel onbewerkt, of zooals de uitdrukking luidt „ruw" ingevoerd. De hoeden zijn dan ook meer speciaal bestemd voor de fabrikanten gevestigd te Caussade (Departement Tarn et Garonne).

De meest courante typen die geimporteerd worden, zijn dien bekend als

Kwaliteit	waarvan de engrosprijs inclusief de invoerrechter bedraagt.	frs
000	„ „ „ „ „ „	0.35
00	„ „ „ „ „ „	0.38
1	„ „ „ „ „ „	0.54
2	„ „ „ „ „ „	0.64
3	„ „ „ „ „ „	0.67
4	„ „ „ „ „ „	0.90
5	„ „ „ „ „ „	1.02
6	„ „ „ „ „ „	1.15
7	„ „ „ „ „ „	1.35
8	„ „ „ „ „ „	1.50
9	„ „ „ „ „ „	1.70

De invoerrechten zijn gebaseerd op den grondslag van Frs. 15.— per 100 K. G. netto.

De hoeden zijn vervaardigd uit bamboevezels en dubbel gevlochten, d. w. z. dat ze uit twee hoeden in elkander gezet, één vormen.

De verpakking in sterke kisten, van binnen met zink gevoerd, is bijzonder goed, zoodat de hoeden zeer weinig door schimmel worden aangetast.

Het gewicht van eene dergelijke kist, bedraagt meer dan 200 K.G. per M³.

Men zou zeggen dat dit een groot nadeel voor den invoerder zou wezen bij het vervoer per trein; doch het omgekeerde is het geval, daar de spoorweg-maatschappijen op al die verpakte goederen een afslag van 50 % om de geringe vracht geven.

Buiten de hiervoren genoemde kwaliteiten worden de zoogenaamde „Padang Bowens. Bovy Heads" geimporteerd, doch de invoer hiervan is niet belangrijk.

De hoeden in ruwen staat in het land gebracht, worden meestal gebleekt in de bleekerijen te Bry-sur-Marne nabij Parijs (Louis Herber) te Roanne (Vallid & Co., 7 Quai du Béal) en in de „Blanchisserie du Midi" bij Caussade.

De verdere bewerking en modelleering geschiedt vervolgens o. a. in de hoedenfabrieken te Nancy Lunéville, Epinal, Belfort, St. Symphorien, Caussade.

De Panamahoed is thans om zoo te zeggen uitsluitend bestemd tot heerenhoed. Tot voor eenige jaren geleden was dit soort hoed zeer in zwang, zoodat de invoer in die jaren belangrijk is geweest. Zoo is het mij bekend dat één enkele hoedenwinkel in één jaar tijd voor meer dan 70.000 Francs heeft ingevoerd.

Thans is de Panama als hooddeksel voor het sterke geslacht vrijwel geen courant artikel meer, voornamelijk niet in de ordinaire soorten. Er bestaat nog eenige afzet in de betere en fijnste kwaliteiten, doch dit geeft geen aanleiding tot belangrijke en geregelde bestellingen.

Wat is nu de oorzaak hiervan?

De meeningen loopen hier omtrent zeer uiteen. Sommige fabrikanten beweren, dat de reden te zoeken is in de opeenvolgende natte zomers en anderen weer hierin, dat er weinig of geen verandering wordt gebracht in den vorm of het model, en dat er bij de vervaardiging daarvan niet gelet wordt op de eischen van de mode.

Verscheidene personen waren van oordeel, dat het dragen van Panamahoeden binnen een paar jaren weer algemeen in de mode zal zijn en dat men intusschen de noodige maatregelen moest nemen om tegen dien tijd aan de groote aanvragen te kunnen voldoen, en dat, zoo de mode, op de hoeden invloed heeft, evenals op andere artikelen van smaak, die invloed minder gevoeld zou worden ten opzichte van de heerenhoeden.

Wordt vervolgd.

Berichten uit de Kolonie.

Kerkelijke berichten.

Maandag ll. is met *La Plata* Mejuffr. EMELIE GRUNNING naar Holland vertrokken als postulante voor het Noviciaat der Ziekenzusters van Breda. Zij hoopt daar den kloostersluier aan te nemen en in het religieuze leven te treden, om later als Zuster MARIA DOMINICA terug te keeren en zich te komen wijden aan de ziekenverpleging harer arme landgenooten alhier.

Wij hopen, dat hare vurige wenschen in vervulling mogen gaan en Curaçao zich opnieuw beroemen kunne een landgenoote meer te tellen onder de religieuze ziekenverpleegsters van het St. Elizabeths-Gasthuis.

D. G. F.

Mr. B. DE GAAY FORTMAN heeft ontslag genomen als lid van den Kolonialen Raad.

Scheepsbouw.

Voor rekening van den Venezolaanschen kapitein JULIAN SOTO is op Bonaire een schip gebouwd. Einde Maart werd het afgeleverd in La Guaira en *Dalia* gedoopt.

Tegen de smokkelaars.

De kustwachters van Venezuela hebben thans de beschikking gekregen over een stoomschip „*Cristobal Colon*", dat op 1 April in de vaart is gekomen. Colombia zoowel als Venezuela hebben het toezicht op hunne kusten verscherpt.

Klein maar dapper.

l. l. Zaterdag 4 April waren we als bij toeval ooggetuiger van een tot nog toe hier ongezien schouwspel. De groote Engelsche driemastbrik *Anna Maria D. Abundo*, die eene lading hout van ± 700.000 cub. voet had gebracht voor de Curaçao Trading Company lag zeilree.

Van achter uit de haven kwamen 2 motorbooten naar voren. Spoedig daarna liet de brug haar schril gefluit hooren en daar kwam langzaam en statig de reus, gesleept door de *Wilhelmina* en de *Pocahontas*, onze haven uit. Zij brachten hem geheel en al buitengaats tot een eind zee in. En dansend van blijdschap op de rollende baren kwamen zij even daarna weer binnen in volle vaart, groot gaande op den verrichten arbeid. De firma S. E. L. MADURO & SONS wenschen we geluk met 't bezit dier twee uitstekende booten, die in 't vervolg, naar we hopen, nog menigmaal in de gelegenheid zullen worden gesteld hunne krachten tentoon te spreiden bij 't binnen- of uitsleepen van schoeners.

V. V. V.

Ter uitvoering van het plan door Prof. Kraus tijdens zijn verblijf op Curaçao aan den EdelGrootAchtbaren Heer Mr. J. B. Gorsira aan de hand gedaan en later door ZijnHoog-Geleerde voor de Groep van het Algemeen Nederlandsch Verbond herhaald en reeds in de kranten bekend gemaakt, kwamen Donderdag 9 April 1914 op uitnoodiging van Mr. J. B. Gorsira voornoemd op het Parket bijeen, de Heeren Leon V. Leyba, Mr. C. Henriquez, Mr. Ph. F. de Haseth Evertsz, Dr. H. Ferguson, H. J. C. Henriquez, H. B. Chapman en Mr. W. Ch. de la Try Ellis, die besloten tot de oprichting van de Curaçaosche Vereeniging tot Bevordering van het Vreemdelingenverkeer.

Het voorloopig Bestuur heeft zich als volgt geconstitueerd:

Mr. J. B. Gorsira, voorzitter, Leon V. Leyba, onder-voorzitter, H. J. C. Henriquez, penningmeester, H. B. Chapman, 1e secretaris, Mr. W. Ch. de la Try Ellis, 2e secretaris, en Mr. Ph. F. de Haseth Evertsz, Dr. H. Ferguson en Mordy C. Henriquez als bestuursleden.

Op verzoek van de vergadering belasten de Heeren Evertsz, Chapman, H. Henriquez en Ellis zich, met het ontwerpen van een concept-statuten, waarvan de vereeniging te zijner tijd erkenning als zedelijk lichaam hoopt dan te vragen.

De Commissie stelt zich voor, leden en leden-donateurs aan te werven, ten einde het beoogde doel te kunnen bereiken.

Welkom in 't leven! roepen we van harte de nieuwe vereeniging toe. Groei voorspoedig en word sterk, want veel arbeids wacht u. Gij zult krachtig moeten medewerken om het eiland Curaçao tot middelpunt te maken van het Vreemdelingenverkeer in de Caraïbische Zee. Spoed u een weinig, want als het Panama-kanaal geopend zal zijn, moet de stroom vreemdelingen zijn nieuwen loop over Curaçao nemen.

In navolging van het gebruik in Nederland zal deze Vereeniging worden aangeduid met de initialen V.V.V.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikking is bepaald, dat op den verjaardag van Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins der Nederlanden op Zondag, den 19den dezer, bij zonsopgang, op het vallen van een kanonschot van het fort Nassau, de vlaggen op de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en op de gouvernementsvaartuigen zullen worden geheschen en met zonsondergang, op een gelijk schot zullen worden nedergehaald.

Aan den tijd. kommies 2de klasse der belastingen alhier H. Quast is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven enz.

Pablo L. Ale a/b Sch. „Maracaibo", C. Diaz, Orpha Da Costa, Margriet Dorothal, Maria L. de Broos, Elisabeth Fabias, Neeltje Harms, Susana Susanita Hernandez, S. C. Herrold, William Twin c/o West Indies Oil Co., Ridolfo La Cruz, Guiseppe Muelo, F. de P. Meaño Rojas, Victoria res. Maria Senbremand, Luneta Senkt, Florentina Santiago, Marcos F. Toledano, H. v. d. Kuijl, Carmen M. Zuleta.

Aanget. st: A. Maitre, Hector A. Pinedo, Felix Tausig c/o Hotel Americano, Christian Winkel.

Drukw.: G. D. Daal, G. N. Daal, Hary N. Daal, A. de Ridder, D. Edwards, M. Marti, Th. Puskius, Teodora Sallurtijn, Angel van Grieken, W. Vevero, M. Wandsoen.

Een monster aan Rodolfo A. de Lima. Zonder adres een monster.

Bioscoop-verordening.

De afd. 's-Gravenhage van het Ned Werkliedenverbond „Patrimonium" heeft den Gemeenteraad verzocht, met bekwamen spoed een verordening te willen tot stand brengen, waarbij de toegang tot de openbare bioscoopvertooningen verboden wordt aan kinderen beneden een door den Raad te bepalen leeftijd, met uitzondering van die voorstellingen, waarvoor de programma's door een door Burgemeester en Wethouders aan te stellen keurcommissie als voor kinderen geschikt zullen worden goedgekeurd, en dat de voorstellingen dezer commissie zoodanig zijn samengesteld, dat het keuren van de aan haar oordeel te onderwerpen films op de meest kundige wijze kan geschieden en de onderscheiden gevaren, welke op dit gebied dreigen, allen voldoende onder het oog worden gesteld.

Marktbericht

van den

Curacaoschen Handelsbond.

Van 10 April 1914.

AARDNOTEN (Pindas) per KG.		—
ZOUT per vat van 180 K.G.	f	0.80
DIVIDIVI per K.G.	„	0.06
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„	0.60
id. per KG. 2e kw.	„	0.50
HUIDEN per K.G.	„	0.80
GEITENVELLEN per K.G.	„	1.20
WOL per K.G.	„	0.12
SCHAPENVELLEN per stuk	„	0.53
BEENDEREN per K.G.	„	0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„	0.05

STROOHOEDEN (Jipijapa).

Kwaliteit No.	1	per dosijn	„	3.25
„ „	1 (gebleekt)	„ „	„	3.87½
„ „	2	„ „	„	5.
„ „	2	„ „	„	—
„ „	3	„ „	„	—
„ „	4	„ „	„	7.—
„ „	5	„ „ OLA	„	—.
„ „	6	„ „	„	8.50
„ „	7	„ „	„	9
„ „	8	„ „ OLA	„	
„ „	9	„ „	„	12.50
„ „	10	„ „ OLA	„	
„ „	11	„ „	„	13.50
„ „	12	„ „ OLA	„	
„ „	13	„ „	„	15
„ „	14	„ „ OLA	„	
„ „	15	„ „	„	
„ „	1	van 25 c.M. of minder	f	

Ratten.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd:

43 ratten.

Curacaosche Handel-Maatschappij.

Volgaarne sluiten wij ons aan bij onzen Collega *De O. Ort.* waar hij schrijft:

Ten zeerste verheugen wij ons over deze uitbreiding der maatschappij, die nu behalve te Amsterdam en Curaçao, ook te La Guayra en Paramaribo hare eigen vestigingen zal hebben. Het verkeer der verschillende huizen onderling kan onze kolonie slechts ten nutte komen en de combinatie wijst erop, dat men zich in Nederland hoe langer hoe meer voor den handel met deze streken gaat interesseeren; naar wij vernemen zal de Curaçaosche Handel-Maatschappij zich in het bijzonder toeleggen op import met West-Indië en Zuid-Amerika.

Maakten wij kort geleden melding van de hier door de maatschappij aangevoerde landbouwmachines — de grootste die hier tot dusverre werd geimporteerd, — thans kunnen wij nog de volgende mededeelingen doen, die blijk geven van de ontwikkeling van het bedrijf.

Op de Kleine Werf zal binnenkort een ijzeren loods van 100 meter lang en 20 meter breed verrijzen, speciaal ingericht voor den opslag van goederen. De oude gebouwen op de werf worden reeds gesloopt; men verwacht, dat in Juli a. s. het nieuwe gebouw voor gebruik gereed zal zijn.

In het begin van Mei zal de nieuwe baggermachine, een Priestman dredger, geheel op den hier gebouwden ponton gemonteerd zijn en met hare grijpemmers overal langs de kaden der maatschappij de noodige diepte verschaffen. Met gemak zullen dan een tiental stoomschepen aan de diverse kaden der C. H. M. kunnen meeren.

Binnen eenige dagen wordt hier de 2 cilinder Kromhout-motor van 45 P. K. verwacht, die in de boot, onder toezicht van den heer M. Boom; op de werven der maatschappij gebouwd, zal worden geplaatst. De motorsleepboot, iets over de 15 meter, is geheel overdekt en zal daardoor volkomen zeewaardig zijn.

Eindelijk vernemen wij nog, dat de C. H. M. zich de diensten van den bekenden scheepsbouwmeester, den heer Jules Hellmund, heeft verzekerd en daardoor, nog beter dan thans, in staat is, bouw en reparatie van schoeners en andere vaartuigen uit te voeren.

Alles, wat de vooruitgang en bloei onzer kolonie middellijk of onmiddellijk kan bevorderen, gaat ons zeer ter harte; daarom verheugen wij ons over de uitbreiding van deze Nederlandsche maatschappij, die reeds zoo lange jaren in de kolonie gevestigd is."

Fijntjes!

Op het laatste bal van het Hof, liep zekere dame, een zeer eigenaardig compliment op, vanwege den Koning. Z. M. had gezien, dat de mevrouw in quaestie een van die costumes aanhad, die een al te groote zuinigheid van allegoed doen vermoeden, en waarin de schaar zijn modernste grillen had gedaan. Enkele oogenblikken later stapte, op last van den Koning, de grootmaarschalk van het Hof, op de dame toe en diep buigend bood hij haar den arm.

De mevrouw in quaestie was hoog in de wolken over deze eer en dacht natuurlijk: ziedaar de triomf van mijn costume. Maar spoedig kwam de ontgoocheling.

De hofmaarschalk, graaf de Merode, geleidde de dame naar de deur en daar gekomen sprak hij: Z. M. de Koning heeft mij in alle bescheidenheid opgemerkt, dat uw kleed gescheurd is en u achter deze deur misschien wel een kamenier zult vinden, die dat gebrek aan uw toilet verhelpen kan. Daarop boog hij zoo diep en zoo lang, dat de deur ondertusschen open en dicht was gegaan voor Zijne Edelheid terug overend was gekomen.

Kort daarop ontstond op straat een buitengewone beroering onder de chauffeurs. Mevr. X. riep twee uren voor het iemand verwachtte, om haar auto!

Handelsbl. v. Antw.

Castro herleeft!

De Fransche Kabel bracht ons een paar weken geleden het volgende telegram:

„Port of Spain (Trinidad) 21. — Generaal Cipriano Castro, wiens spoor men de laatste maanden kwijt was, is gisterenavond hier gezien. De geheime politie is in een hotel, bij zijn afwezigheid door Venezolanen bewoond, binnengedrongen en heeft er een 40 duizend patronen en eenige revolvers gevonden."

Van bevriende zijde werd ons naar aanleiding van dit draadbericht, de „Port of Spain Gazette" van den 21e Maart, welke gisteren alhier ontvangen werd, gebracht. Hieruit voor den wij de gansche toedracht dezer affaire.

Ter aanvulling van het telegram geven wij het nog volgende:

„Jl. Vrijdag 20 Maart werd Port of Spain op stelten gezet door een sensationeele gebeurtenis.

In het hotel Mr. Henrique Wendlinke werd door de politie beslag gelegd op 1 kist, drie koffers en 2 baanden gevuld met plm. 40 à 50 duizend patronen en eenige revolvers. Deze laatsten waren verstopt tusschen goederen toebehoorende aan een zekeren Pedro Gonzalez Gutirrez, die beweerde niet te weten hoe de goederen daar kwamen.

De politie deed hier niets verder dan dit zaakje in beslag te nemen.

Den volgenden dag echter deed de politie een tweeden inval in No. 37 Mac Donaldstreet, bewoond door Mr. Trino Castro, en had het geluk na een korte inspectie den „hoogedelen" heer CIPRIANO CASTRO, ex-dictator van Venezuela, te snappen.

Het gerucht gaat, dat die heerschap daar ter plaatse reeds sedert maanden verblijf heeft gehouden en alleen des nachts uitging.

De „Port of Spain Gazette", zegt, dat de aanwezigheid van Cipriano Castro alleen revolutie kan ten doel hebben, en de Castristen met den opstand ...

Het huis No. 37 is geheel door de politie omsingeld en wordt voortdurend in het oog te houden.

Tot nu toe zijn door de politie geene stappen tegen „onzen vriend" genomen; wel is het bestuur van Trinidad per draad in contact met het Min. van Buitenlandsche Zaken in Engeland om tot eene oplossing te komen van deze zaak van internationaal belang."

De Surinamer.

De Panama-Tentoonstelling.

Gelijk men weet heeft Engeland, evenals Duitschland, officieël besloten niet deel te nemen aan de Panama-tentoonstelling, die het volgend jaar ter gelegenheid van de opening van het Panama-kanaal te San Francisco gehouden wordt.

Gedurende de laatste weken wordt er nu in Engeland een krachtige actie gevoerd om op dit besluit terug te komen en alsnog officieel deel te nemen. De voorstanders hebben 350 lagerhuis-leden weten te bewerken om een desbetreffend verzoek aan den minister-president Asquith te richten.

De onderteekenaars van deze „petitie" behooren tot alle partijen, één derde der liberalen, meer dan de helft der unionisten, bijna alle Iersche nationalisten en de labour-afgevaardigden hebben geteekend. En ofschoon het tegen de gewoonte is, dat partij-leiders hun naam aan dergelijke verzoekschriften leenen, hebben Bonar Law, Balfour en Ramsay Macdonald dezen keer een uitzondering gemaakt en geteekend.

Zoo zal, zegt de „Times" — die een groot voorstander is van officieele deelneming aan de tentoonstelling — hoogstwaarschijnlijk onze wensch in vervulling gaan. De kans dat de Engelsche regeering nog op haar besluit zal terug komen, is thans bijzonder gestegen, door de boodschap, welke president Wilson, onlangs in het Amerikaansche Congres deed. Zooals men weet, verzocht hij het Congres de bepaling in de Panama-kanaal-wet, waardoor de Amerikaansche kustvaart van de kanaaltollen wordt vrijgesteld, op te heffen. Deze bepaling, welke in strijd was met het Engelsch-Amerikaansch verdrag van 1901 en in Engeland groot ongenoegen had gewekt, was zeker een der redenen, waarom men in Engeland weinig enthousiasme voelde voor deelneming aan de Panama-tentoonstelling.

Het verzoek van den president en het wetsontwerp, dat dienaangaande reeds bij het Amerikaansche Congres werd ingediend, hebben thans in Engeland een goeden indruk gemaakt en zullen, wij zeiden het reeds, zeker een krachtigen stoot geven om de Engelsche regeering te doen bijdraaien en alsnog tot deelneming aan de Panama-tentoonstelling te besluiten.

Uit de Naburige Republieken.

Sto. Domingo. Iets bizonders weten doen wij niet, maar begrijpen toch alles, zoodra de Fransche Kabel gestoord wordt. Deze stoornis duurde ditmaal meer dan een week, een bewijs, dat er flink revolutie is op Sto. Domingo, en het er hard gespannen heeft.

Zooals men weet gaat het daar tegen den invloed van Amerika, dat zich wat te veel opdringt als oudere broeder en beschermer.

In Haïti loopt de boel ook nog in 't honderd, 't gaat daar om de quaestie, welk hoofd het grootste kopstuk is en zijn mededingers weet onder te houden. Gemakkelijk is het niet geweest ditmaal, de strijd duurt al maanden.

In Venezuela staat de bom op springen. De volgende week gaat het ook daar beginnen.

President Gomez heeft een meesterlijken zet gedaan. Een groot gedeelte van het leger is afgedankt, deels omdat het dienstverband verstreken was, deels omdat de manschappen over-compleet en niet meer noodig waren.

Zij zijn naar huis gestuurd met veertien dagen rantsoen en vrije passage 2e klas.

De goed gewapende en geoefende mannetjes van Grl. Gomez zijn op deze wijze over het geheele land verspreid, en zullen wel de noodige instructies meegekregen hebben tot „verzamelen" zoodra er onraad dreigt.

President Gomez is nog altijd Generaal in actieven dienst en bevelvoerend hoofd van het leger. De Presidentskeuze behoeft dus niet plaats te hebben, hij blijft nu vanzelf aan.

Buitenland.

Algemeen Overzicht.

De Home-Rule-kwestie.

Het land, dat in de Europeesche politiek aller aandacht vraagt, is het land van John Bull, Engeland. Zooals de laatste telegrammen melden, doorleeft het op het oogenblik een ernstige crisis. De kwestie, waaruit deze crisis is geboren, is de z.g. „Home-Rule-Bill" voor Ierland, de wet waarbij aan Ierland selfbestuur wordt gegeven.

Voor vele onzer lezers zal een nadere uiteenzetting van de Home-Rule-kwestie ongetwijfeld welkom zijn. Hierdoor worden zij in staat gesteld deze actuëele en groote Europeesche affaire met kennis van zaken te volgen.

In Engeland zijn twee partijen, de unionisten en liberalen. De liberalen zijn vóór, de unionisten tegen de Home-Rule. De liberale minister Asquith heeft nu deze wet 11 April 1912 aanhangig gemaakt bij het Lagerhuis en macht er eene meerderheid voor vinden.

Sinds dien stellen de unionisten alles in het werk om dat zelfbestuur aan Ierland te onthouden. Een machtigen bondgenoot hebben zij in de Ulster-mannen, ook wel Orangisten genoemd. Dezen willen zelfs met geweld de invoering beletten. En gelijk de telegrammen der laatste dagen ons melden, staan zij klaar om den burgeroorlog te ontketenen. De Ulstermannen, die bijna allen protestant zijn, hebben er een godsdienstzaak van gemaakt. Zij vreezen dat zij bij aanneming van deze wet door de Katholieke meerderheid zullen worden onderdrukt.

Hoe ten onrechte zij dit vreezen, moge blijken uit hetgeen de Home-Rule geeft.

De Home-Rule geeft aan de Ieren het recht Iersche zaken te behartigen door een eigen volksvertegenwoordiging. Deze volksvertegenwoordiging zal bestaan uit een kamer van afgevaardigden en een senaat, die ten deele door de Kroon en ten deele door een stelsel van evenredige vertegenwoordiging in den geest, zooals Frankrijk het kiessysteem wil hervormen, wordt gekozen. De Senaat zal bestaan uit 72 leden. De Kamer uit 103 leden, gekozen voor 5 jaren. Alle financieele wetsontwerpen worden door deze Kamer behandeld.

Dit parlement zal echter geen stem hebben in zake Kroon, leger, vloot, territoriale macht, verdragen, landverraad, naturalisatie, auteursrecht, adellijke titels, patenten, posterijen en handel, maar twee hiervan wel, wat uitsluitend Ierland betreft. De belastingen worden geheven door dit Iersche parlement, behalve douane- en octrooirechten, deze blijven de eerste zes jaren onder bestuur van het Engelsche parlement. Gedurende deze eerste zes jaren zal het Iersche tekort worden aangevuld uit de Engelsche schatkist met dien verstande, dat het geleidelijk zal minderen. Daarna moet Ierland tot de Engelsche schatkist gaan bijdragen, later vast te stellen, voor welk bedrag. De politie komt onder Iersche contrôle, de rechters van het opperste gerechtshof worden echter door de keizerlijke regeering benoemd. Het Parlement heeft geen recht een of anderen godsdienst te bevoorrechten, ook niet om de wetten, betreffende het huwelijk te wijzigen, die thans gelden. De Kroon wordt in Ierland vertegenwoordigd door een lord-luitenant. Deze wordt bijgestaan door een Iersch kabinet, verantwoordelijk tegenover een Iersch parlement. Deze lord-luitenant kan zijn veto-recht uitoefenen volgens zijne instructies van de keizerlijke regeering en kan onrechtvaardige belastingen opheffen.

Zooals men ziet, maken de Ulstermannen zeer ten onrechte van deze kwestie een religieuse. Het heeft er veel van, dat die heeren last hebben van hun boosaardig historisch geweten. Zij vreezen zeker, dat de katholieke meerderheid, die door hunne vaderen drie eeuwen lang onderdrukt, vervolgd en uitgebuit zijn, weerwraak zal nemen.

Hiervoor echter behoeven zij niet te vreesen. Want noch aan weerwraak noch aan vergelding wordt gedacht.

Maar met dat al brengen de Ulstermannen, die klaar staan om revolutie te maken, de Britsche regeering in de grootste moeilijkheden. Het einde er van is nog niet te overzien.

Omtrent de geschiedenis van Ierland's selfbestuur geven wij nog de volgende bijzonderheden:

Gladstone, de groote Engelsche staatsman, is een der eersten geweest, die den moed had te erkennen, dat Ierland door Engeland onrechtvaardig behandeld werd. Aan die onrechtvaardigheid wilde hij een einde maken. Met dit doel diende hij in 1896 het wetsontwerp in om Ierland-Home Rule te verschaffen. Groote tegenkanting vond dit ontwerp in het Lagerhuis, toch wist hij het in eerste lezing zonder stemming te laten aannemen.

Maar een paar weken daarna bij de behandeling in de tweede lezing werd het ontwerp verworpen met een verschil van 30 stemmen. Een tweede poging werd door de „Grand Old Man" gedaan 7 jaar later. In het Lagerhuis had hij toen succes en werd het ontwerp na 82 zittingen in derde lezing aangenomen. Het Hoogerhuis echter verwierp de wet reeds bij eerste lezing.

Het zou nu 18 jaren duren, voor dat het ontwerp wederom aan de orde werd gesteld. 11 April 1912 maakte de tegenwoordige Premier Asquith 't wederom aanhangig bij de wetgevende vergadering.

Of de poging ditmaal zal slagen? Naar alle waarschijnlijkheid wel. De revolutiemannen zullen het heilig recht der Ieren niet in bloed kunnen smoren.

Daarenboven, het wordt tijd, dat de Britsche natie, die hoog opgeeft van de vrijheid der volkeren te eerbiedigen, der wereld toone, dat deze leuze inderdaad de regel is van haar handelen.

HAVEN-NIEUWS.
VAN 4 APRIL — 18 APRIL

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Oranje Nassau	G D Niemann	5 April	New-York	6 April	Amsterdam
Bacchus	R Huges	11 „	Colón	11 „	Amsterdam
Caracas	Furst	8 „	La Guayra	8 „	New-York
Merida	A Johansen	8 „	Maracaibo	8 „	Maracaibo
*Progreso**	Biermann	11 „	New-York	11 „	Maracaibo
Lod v Nassau	Drijver	11 „	Amsterdam	13 „	New-York
Merida	A Johanson	13 „	Maracaibo	13 „	La Guayra
Juno	D Klok	12 „	Amsterdam	12 „	Colón
Merida	A Johanson	15 „	La Guayra	16 „	Maracaibo
Progreso	Bierman	16 „	Maracaibo	16 „	New-York
Philadelphia	H Highborn	16 „	New-York	16 „	La Guayra
Pr Willem I	A R Nyboer	19 „	New-York	20 „	Amsterdam
Federica	Suttora	25 Mrt.	Norfolk	6 April	Cuba
La Plata	H Bark	8 April	Colón	8 „	Hamburg
Belgian	Atkinson	8 „	Liverpool	8 „	Sta. Marta
Bologna	A Poggi	9 „	Colón	9 „	Genova
Antonio Lopez	Autich	16 „	Colón	16 „	Barcelona
Sachsenwald	Th Kirchhoff	12 „	Hamburg	12 „	Pto Colombia
Schwarzwald	R Rauschenpl	16 „	Pto Colombia	16 „	Hamburg
Albania	V Pophan	15 „	Liverpool	15 „	Sta. Marta

Schooners.	Aankomst.	van	Schooners.	Vertrek	naar
Sirena H	4 April	Maracaibo	*A M D'abundio*	4 April,	Georgetown
Julia Estrella A	5 „	Pto. Rico	*Hirondelle H*	5 „	Maracaibo
Electra H	6 „	Maracaibo	*Maria H*	4 „	Maracaibo
Hilda C	6 „	Pt Colombia	*Gacela H*	8 „	Maracaibo
Meteor H	8 „	Maracaibo	*Marieta C*	8 „	Rio Hacha
Carlota H	8 „	Maracaibo	*Hilda C*	9 „	Rio Hacha
España D	11 „	Sto. Dom.	*Julia Estrella A*	9 „	Pto. Rico
			Meda H	9 „	Maracaibo
			Diana V	10 „	Maracaibo
			Frieda H	11 „	Maracaibo
			Electra H	11 „	Maracaibo

*waarschijnlijk komt dit S.S. hier aan morgen of overmorgen.